

Á Sprengisandi

Sigvöldi KALDALÓNS (1881-1946)

Ríð-um, ríð-um, rek-um yf - ir sand-inn, renn-ur sól á
Hér á rei-ki-er marg-ur ó-hreinn and-inn úr því fer að
bak við Arn-ar-fell. skygg-ja á jök-ul-svell. Drott-inn leið-i drös-ul-inn minn,
drjúg-ur verð-ur síð-ast-i á-fang-inn. á-fang-inn.

2. Þei þei, þei, þei! Þaut í holti tófa,
þurran vill hún blóði væta góm
eða líka einhver var að húa
undarlega digrum karlaróm.
|: Útilegumenn í Ódádahraun
eru kannski að smala fé á laun. :|

3. Ríðum, ríðum, rekum yfir sandinn,
rökkrið er að síga á Herðubreið.
Álfadrottning er að beisla gandinn,
ekki er gott að verða á hennar leið.
|: Vænsta klárinn vildi ég gefa til að
vera kommin ofan í Kiðagil. :|

Grímur THOMSEN (1820-1896)

Á Sprengisandi¹

1
Ríðum, ríðum,
rekum yfir sandinn,
rennur sól á bak við Arnafell².
Hér á reiki er margur
óhreinn andinn
úr Þvi fer að skyggja
á jökulsvell.
Drottinn leiði drösulinn minn,
drjúgur verður síðasti áfanginn.

2
Þei, þei, þei, þei!
Þaut í holti tófa,
Þurran vill hún blóði væta góm,

eða líka ¹einhver ²var að húa
undarlega digrum
karlaróm.
Útilegumenn í Ódáðahraun³
eru kannski að smala fé á laun.

3
Ríðum, ríðum, rekum yfir sandinn,
rökkrið er að síga
á Herðubreið⁴.
Álfadrottning er að beisla gandinn,
ekki er gott að verða
á hennar leið.
Vænsta klárinn vildi ég gefa til
að vera kommin ofan í Kiðagil⁵.

Auf der Sprengisandur

Wir reiten, wir reiten,
jagen über den Sand,
Es sinkt die Sonne hinter dem Arnafell.
Hier in der Gegend sind viele
unreine Geister,
die herauskommen aus dem Schatten
im Gletschergebiet.
Gott leite ²mein ¹Pferd,
schwer wird die letzte Wegstrecke..

Pst, pst, pst, pst!
Es schießt aus dem Geröll eine Füchsin,
³sie ²will mit Blut ihren ¹trockenen
[⁵Gaumen ⁴benetzen,
oder vielleicht ²war ¹jemand am rufen
mit einer seltsamen, dunklen
Männerstimme.
Die Geächteten aus dem Ódáðahraun
sind vielleicht ³heimlich ²die Schafe
[am zusammentreiben.

die Dämmerung senkt sich
über den Herðubreið.
Die Elfenkönigin zäumt ihren Zelter,
(es) ²ist ¹nicht gut zu kommen
ihr in den Weg.
Das beste Pferd würde ich ²dafür ¹geben,
wenn ich schon ²drüben in Kiðagil ¹wäre.

1 *Sprengisandur*, Route durch das gleichnamige Hochland von Island

2 *Arnafell* am *Pingvalavatn*, Berg (239 m) im Südwesten von Island; ragt als Halbinsel in den See *Pingvalavatn* hinein

3 *Ódaðahraun*, (=„Missetäterlavafeld“), Lavafeld im Nordosten Islands

4 *Herðubreið*, Berg (1682 m) im isländischen Hochland in *Ódáðahraun*

5 *Kiðagil*, Name eines öffentlichen Gebäudes in *Bárðardalur* im nördlichen Island; heute Gästehaus

1. Ríðum, ríðum, rekum yfir sandinn.

Riðümm, riðümm, rekümm iwir sandinn.

Rennur sól á bak við Arnafell.

Rennür soul au bak við Atnafjetl.

Hér á reiki er margur óhreinn andinn

Cher au rejker margür ourejn andinn

úr Því fer að skyggja á jökulsvell.

ur Þwi ffer að sküggjau jökulswetl.

|: Drottinn leiði drösulinn minn, drjúgur verður síðasti áfanginn. :|

Drottinn lejði drösülin minn, drujür werðür síðasti aufankin.

2. Þei þei ! Þei, þei! Þaut í holti tófa,

Þej, þej ! Þej, þej! Þöit i holti touwa,

þurran vill hún blóði væta góm,

þürran wítl hun blouði waita goum,

eða líka einhver var að húa

äða lika einkwer war að houa

undarlega digrum karlaróm.

üandarlega digrum katlaroum.

|: Útilegumenn í Ódáðahraun eru kannski að smala fé á laun. :|

Utilegümenn i Oudauðaröjn erü kanskiað smala fje au löjn.

3. Ríðum, ríðum, rekum yfir sandinn,

Riðümm, riðümm, rekümm iwir sandinn,

rökkrið er að síga á Herðubreið.

röckrið er að sigau Herðübrejð.

Álfadrottning er að beisla gandinn,

Aulwadrottning er að bejsla gandinn,

ekki er gott að verða á hennar leið.

ekkjer gott að werðau hennar lejð.

|: Vænsta klárinn vildi ég gefa til að vera kommin ofan í Kiðagil. :|

Wainsta klaurinn wildije jewa till að wera komin owan i Kiðagil.

Á Sprengisandi

Sigvöldi KALDALÓNS (1881-1946)

Ríð-um, ríð-um, rek-um yf - ir sand-inn, renn-ur sól á
Hér á rei-ki-er marg-ur ó-hreinn and-inn úr því fer að
bak við Arn-ar-fell. skygg-ja á jök-ul-svell. Drott-inn leið-i drös-ul-inn minn,
drjúg-ur verð-ur síð-ast-i á-fang-inn. á-fang-inn.

2. Þei þei, þei, þei! Þaut í holti tófa,
þurran vill hún blóði væta góm
eða líka einhver var að húa
undarlega digrum karlaróm.
|: Útilegumenn í Ódádahraun
eru kannski að smala fé á laun. :|

3. Ríðum, ríðum, rekum yfir sandinn,
rökkrið er að síga á Herðubreið.
Álfadrottning er að beisla gandinn,
ekki er gott að verða á hennar leið.
|: Vænsta klárinn vildi ég gefa til að
vera kommin ofan í Kiðagil. :|

Grímur THOMSEN (1820-1896)